

پیام دهکردی بازیگر فیلم سینمایی «بی صدا» در پاسخ به این که این اثر کدام یک از دو رویکرد ناامید کننده یا امیدبخش را نسبت به مواجهه با بیماری سرطان اتخاذ کرده است، گفت: به نظرم نگاه این فیلم به سرطان واقع بینانه است. زیرا در واقعیت هم اینطور است. مواجهه با سرطان ممکن است این پدیده را برای فرد مبتلا به تلخی زنده، عجیب و هراس انگیزی برساند که اگر این کار را بکند، حتما تکاپویی

از او سر می زند که گویی دوباره متولد شده و از دل یک واقعیت با نسوی دیگری مواجه می شود که مثل بهار متجلی است و من این بعد از مواجهه با این بیماری را بیشتر می پسندم. وی افزود: در برخورد با یک بیمار مبتلا به سرطان دو اشتباه بزرگ ممکن است رخ دهد. یکی امید واهی دادن به بیمار است و بیان این که این که هیچ مشکلی نیست؛ همه چیز خوب است

هنر در قبال جامعه مسئول است

و ما بهترین هستیم. این همان خیانت محضی است که حتی هنرمندان و چهره‌ها هم می‌توانند در حوزه مسئولیت اجتماعی به سرزمین خود کنند. خیانت دوم برعکس است؛ ناامید کننده نشان دادن همه چیز و اینکه تلاش بی فایده است و هیچ روزنه ای وجود ندارد. ایسن رویکرد هم نوعی خیانت است. این بازیگر با اشاره به مسئولیت اجتماعی هنر در قبال جامعه خود عنوان کرد: هنرمند وظیفه دارد علیه واقعیت‌های تلخ و ترسناک جامعه واکنش نشان دهد.

قهرمان ندارم

رخشان بنی‌اعتماد:

■ سینمای اجتماعی معنایش داشتن مَهر زمان نیست
■ هر شخصیتی که در جهت تغییر حرکت می‌کند، می‌تواند قهرمان باشد
■ قصه فیلم‌هایم الهام گرفته از موقعیت‌های واقعی است باید بگویم که زندگی قشر عظیمی از جامعه دچار محرومیت است و این محرومیت کمتر نشده بلکه دایره فقر و محرومیت وسیع تر شده است. جوهر اصلی قصه «ترگس» آدم‌های فراموش شده‌اند که همچنان در آنجا، فراموش شده‌اند. رخشان بنی‌اعتماد در پاسخ به سوال دیگری که قهرمان اصلی «ترگس» چه کسی است، گفت: من در قصه‌هایم قهرمان ندارم. اگر بخواهم اصرار کنم که قهرمانی وجود داشته باشد، هر شخصیتی که در جهت تغییر حرکت می‌کند، می‌تواند قهرمان باشد. او افزود: واقعیت همدلی خودم با «آفاق» زیاد بود و خودم فکر می‌کردم بیشتر باید دیده شود. طرح شخصیتی مانند «آفاق» بر پرده سینما اتفاق مهمی بود. دوستان من در خلق اثر نقش دارند و بخشی از فیلم کار آن‌هاست. در اسم فیلم و پایان آن خیلی با گروه بحث و مشورت داشتم. این کارگردان درباره اینکه چرا صحنه تصادف آفاق خرج از کادر دوربین اتفاق افتاد، گفت: مرگ آفاق چیزی بیشتر از مرگ بود. آفاق را رفتنش تمام می‌شود، من خیلی فکر کردم تمام شدن به چه شکلی باید باشد، به این نتیجه رسیدم این تمام شدن، خارج از کادر باشد. به گزارش ایسنا، بنی‌اعتماد در ادامه با بیان خاطره‌ای از سکنسی حذف شده از فیلم گفت که هنوز هم در حسرت آن است و آن بخش از فیلم را به موزه سینما داده است.

دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

آفتاب کوتاه از هنر

کوشک احمدشاهی بازگشایی شد

کوشک احمدشاهی مجموعه فرهنگی تاریخی نیواران پس از یک دوره شش ماهه اجرای پروژه حفاظت و مرمت آثار و تزئینات وابسته به معماری بنا بازگشایی شد. مراسم بازگشایی کوشک احمدشاهی، عصر روز سه شنبه ۲۱ اسفند ۹۷ با حضور علی اصغر مونسان (معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری)، محمدحسن طالبیان (معاون میراث فرهنگی کشور) و جمعی از مدیران و مسئولان سازمان میراث فرهنگی برگزار شد. بازگشایی عمارت کوشک احمدشاهی همزمان با افتتاحیه جشنواره نوروزی «سین هشتم» انجام شد و در بازگشایی کوشک احمدشاهی استاندار سیستان و بلوچستان و نمایندگان این استان در مجلس شورای اسلامی نیز حضور داشتند. عمارت کوشک احمدشاهی اواخر دوره قاجار به منظور خوابگاه ییلاقی احمدشاه در میان باغ نیواران با مساحتی بالغ بر ۷۰۰ مترمربع در دو طبقه با سقف شیروانی بنا شد. به گزارش ایسنا، از ویژگی‌های عمده این بنا تزئینات و نمای آجری به کار رفته در سرتاسر نمای بیرونی آن است. این عمارت در دوره پهلوی دوم پس از مرمت و تغییر مبلمان داخلی به عنوان محل سکونت رضا پهلوی مورد استفاده قرار گرفت.

جایزه برای عکاسان ایرانی

در جشنواره بریستول انگلستان، عکس «راه اشتباه» از حسین زارع عنوان بهترین عکس خلاقه و مدال طلای GPU را از آن خود کرد. همچنین عکس‌های «شب‌نشینی» از امین دهقان و «محافظ» از حسین زارع موفق به دریافت تقدیر جشنواره شدند. در این رویداد که زیر نظر فدراسیون بین المللی هنر عکاسی (فیآپ) و انجمن عکاسی آمریکا (PSA) برگزار شد، آثاری از عکاسان عضو کلوب فوکوس (نماینده‌ی فیآپ در ایران) در بخش‌های مختلف جشنواره شامل حسین زارع، امین دهقان، جواد رضایی، مهدی زابل‌عباسی، امیرحسین هنرور، حمیدرضا هالالی، رضا عاملی پور، سحر حاجی غنی زاده، علی سادعی و مرجان تقی پور پهنفندی پذیرفته شدند. فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (فیآپ) که به عنوان تنها موسسه بین‌المللی در زمینه عکاسی از طرف فیپسکو به رسمیت شناخته شده است در سال ۱۹۴۶ پایه‌گذاری شد و از آن سال تاکنون واسطه‌ای برای برقراری ارتباط بین موسسات ملی عکاسی در کشورهای مختلف جهان بوده است. به گزارش ایسنا، این فدراسیون به عنوان عضو اجرایی با موسسات ملی عکاسی در سراسر جهان همکاری نزدیک دارد که تعداد آنها به بیش از ۹۰ موسسه ملی در ۵ قاره می‌رسد. فیآپ در هر کشور تنها یک دفتر دارد که در حال حاضر نماینده رسمی فیآپ در ایران «کلوب عکس فوکوس» است.

«ساده» آغاز به کار کرد

صابر جعفری آهنگساز و نوازنده موسیقی با اشاره به تازه‌ترین فعالیت‌های خود توضیح داد: طبق برنامه ریزی‌هایی که انجام گرفته گروه موسیقی را به نام «ساده» راه اندازی کردیم که پیرو تشکیل این مجموعه تمرینات گروه نیز آغاز شده و به زودی مقدمات تهیه و تولید اولین آلبوم این گروه موسیقی نیز انجام خواهد گرفت. این گروه موسیقی پاپ متشکل از پنج خواننده و چند نوازنده جوان است که هر خواننده نت جداگانه خود را خواهد خواند و در سبک‌های مختلف موسیقی در هر آلبوم حرف جدیدی برای گفتن دارند. این عضو سابق ارکستر سمفونیک تهران افزود: گروه پس از ضبط آلبوم اول و چند موزیک ویدئو شامل ترانه‌های عشقانه و جوان پسند است، از تابستان سال ۹۸ هم کنسرت‌های خود را آغاز می‌کند. البته گروه موسیقی ساده به هیچ سبکی محدود نخواهد بود و پس از آلبوم پاپ در سبک‌های تلفیقی، موزیکال و کلاسیک ایرانی و اکاپل و مدرن آلبوم‌های خود را به ترتیب ارائه خواهند داد.

کانون فیلم خانه سینما شامگاه ۲۱ اسفند ماه در آخرین جلسه خود در سال جاری، فیلم «ترگس» ساخته رخشان بنی‌اعتماد را با حضور برخی از عوامل فیلم و کارگردان این اثر به نمایش گذاشت. رخشان بنی‌اعتماد قبل از شروع نمایش فیلم گفت: آن‌هایی که اهل خانواده سینما هستند، می‌دانند نسخه ترمیم شده، یعنی چه؟ من زمانی به این مرحله رسیدم که متوجه شدم، هیچ نسخه‌ای از فیلم‌هایم نیست و ما درگیر چه فاجعه‌ای هستیم. او افزود: بدون هیچ تعارفی نهادی در این مملکت سراغ ندارم که توانسته باشند مانند «فیلم‌خانه ایران» با این تدبیر و اندیشه، سینمای ایران را نجات دهند و من در برابر خاتم طاهری تعظیم می‌کنم. بعد از نمایش فیلم «ترگس» نشستی درباره فیلم با حضور رخشان بنی‌اعتماد، مهرداد دانش و ناصر صفاریان (دبیر کانون فیلم) برگزار شد. در ابتدا رخشان بنی‌اعتماد درباره تفاوت سه فیلم اولش با بقیه فیلم‌هایی که ساخته گفت: نکته مهم این است که هنوز که هنوز است در این سن و سال هم تجربه جویی رهایم نکرده است. هر کدام از فیلم‌هایم تجربه تازه‌ای بود. او افزود: اولین فیلم من باید «زیر پوست شهر» می‌بود که فیلم‌نامه آن با نام «طوبی» به علاوه چند فیلم‌نامه دیگر در آن زمان اجازه ساخت نگرفتند. بنابراین با فیلم «خارج از محدوده» جلو رفتم، من از وجه اجتماعی این کار و دو کار دیگری که طنز بودند، خوشم آمد. اما اینکه جرات کردم سمت کار طنز بروم از جوانی من بود. این کارگردان بیان کرد: تفاوت سه فیلم اول با فیلم‌های بعد از «ترگس» این است که نگاه و شور

ساخت دکور «دوره‌می» آغاز شد

ایمن بود که دو ستون مزاحم در سالن لوکیشن وجود دارد که کمی‌ما را درگیر کرده بود و به تازگی این مشکل هم حل شده است. به گزارش مهر، قانع در پایان درباره اینکه ساخت این دکور چند روز زمان می‌برد، گفت: من در تلویزیون به اورژانس معروف هستم! ولی طی قرارمی که با آقای مدیری و مصطفی احمدی تهیه‌کننده داریم- ۲۶ و ۲۷ اسفند ساخت دکور تمام می‌شود، ۲۸ اسفند هم نورپردازی می‌کنیم تا وارد ضبط برنامه شویم.

پیمان قانع طراح دکور برنامه «دوره‌می» درباره طراحی و ساخت دکور این برنامه که قرار است نوروز ۹۸ روی آنتن شبکه نسیم برود، بیان کرد: از روز چهارشنبه ۲۲ اسفند کارمان را برای ساخت دکور شروع کردیم. او ادامه داد: من چند بار پیش از این طراحی‌ها برای دکور این برنامه انجام داده‌ام اما از آنجایی که خودم را راضی نمی‌کردم، به نتیجه نرسید و به آقای مدیری گفتگوهای بیشتری در این زمینه داشتم. قانع توضیح داد: ما بیشتر روی طراحی کار کردیم چون می‌خواستیم دکور آسماال به نسبت سری‌های قبل بهتر شود و اکنون به طرحی رسیدیم که به نظر خودم خوب شده است. این طراح دکور اضافه کرد: ما چند بار برای طراحی دکور اتود زدیم و در نهایت به صحنه‌ای رسیدیم که در آن قاب‌هایی از تصاویر مردم ایران را در جایی شبیه به قاب‌های موزه می‌بینیم. او عنوان کرد: یکی از مشکلات ما

بهروز غریب‌پور کارگردان و هنرمند عرصه تئاتر که پیش از این در سابقه کاری خود طراحی و ساخت «خانه هنرمندان ایران» و همچنین «فرهنگسرای بهمن» را به ثبت رسانده است، طرح راهاندازی «موزه تئاتر» را برای استقرار در ساختمان خریداری شده توسط اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خیابان مهید، ارائه داده بود. این طرح که با بررسی‌های مختلف به اداره کل هنرهای نمایشی ارائه شده بود، به اجرا رسید و ساختمان مهید مورد استفاده‌های مختلف از جمله به‌عنوان دبیرخانه جشنواره‌های تئاتر عروسکی و تئاتر فجر قرار گرفت و طبق اعلام شهردار کرمان‌های نوروز سال ۹۸ مشخص شد و براساس تصمیم گیری نهایی، فیلم سینمایی «زندانی‌ها» به کارگردانی مسعود ده نمکی در گروه سینمایی آزادی، «رحمان ۱۴۰۰» منوچهرهادی در گروه سینمایی ایران، «تختی» به کارگردانی بهرام توکلی در گروه سینمایی استقلال، «چهار انگشت» به کارگردانی حامد محمدی در گروه سینمایی زندگی، «هوی پیشونی سفید» به کارگردانی جوادهاشمی در گروه سینمایی فرهنگ، «زن خوک» به کارگردانی سعید سهیلی در گروه سینمایی باغ کتاب و «متری شیش و نیم» به کارگردانی سعید روستایی در گروه سینمایی استارا کرمان می‌شوند. به گزارش مهر، ۷ فیلم اعلام شده از شنبه ۲۵ اسفند ماه در سینماهای کشور کرمان می‌شوند.

موزه تئاتر، قربانی

اتفاق نظر میان خانواده تئاتر؟

غریب‌پور درباره چرایی اجرا نشدن طرح «موزه تئاتر» در ساختمان مهید، گفت: زمانی می‌شد با بودجه یک یا ۲ میلیاردی یک موزه حداقلی برای تئاتر ایران فراهم کرد و طبیعتاً خریداری ساختمان مهید را هر نظر مقرون به صرفه بود. طراحی من و تیم همراهم نیز برای بنای یک موزه مینی مالیستی بود که با توجه به پتانسیل‌های دیجیتال می‌شد تمام اطلاعات تئاتر ایران را در این موزه تعبیه کرد. طراحی ما این بود که ساختمانی ۷ طبقه با تمام پیش‌بینی‌هایی که انجام شده بود داشته باشیم و این طراحی در دفتر مدیر مرکز

فیلم سینمایی «آن‌دو» به کارگردانی بهروز قیادی قرار بود عصر روز گذشته در یک اکران ویژه به نمایش در بیاید اما برگزاری این مراسم کنسل شد. جعفر صانعی‌مقدم (مدیر گروه هنر و تجربه) درباره دلایل کنسل شدن این مراسم گفت: فیلم «آن‌دو» قرار است در گروه هنر و تجربه اکران شود اما نامه‌ای از مراجع ذیصلاح به دست ما رسید که تقاضا کرده بود تا نمایش این فیلم موقتاً متوقف شود. او ادامه داد: براساس بررسی‌های اولیه که انجام دادیم فیلم مشکل خاصی برای نمایش از نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان سینمایی ندارد و مجوزهای لازم برای آن صادر شده و توقف نمایش فیلم به دلیل مشکلات حقوقی است. صانعی مقدم ادامه داد: تصور نمی‌کنم مشکل جدی‌ای در راه نمایش این فیلم وجود داشته باشد و در حال تلاش هستیم تا مشکل را برطرف کنیم. فیلم سینمایی «آن‌دو» ۱۰ سال

نمی‌خواهند «موزه تئاتر» متولد شود

ایسن هنرمند عرصه تئاتر متذکر شد: این روند نشان‌دهنده این است که عزم راسخ برای راه‌اندازی موزه تئاتر وجود ندارد. نکته دیگر اختلاف‌فطری است که همیشه در بین خانواده تئاتر وجود داشته است؛ خانواده تئاتر همیشه دنبال ایده‌آل‌هایی برای فضای تخصصی یافته به موزه بوده‌اند و فکر می‌کردند که موزه تئاتر هر چه بزرگتر و وسیع‌تر باشد بهتر است. عملاً در ۲ مورد که من وارد این قضیه شدم، عزمی برای راه‌اندازی موزه تئاتر وجود نداشت. در دور اول، شهرداری منطقه ۱۰ ساختمانی را برای موزه تئاتر اختصاص داد

توقیف موقت فیلمی با بازی نوید محمدزاده

پیش با حضور نوید محمدزاده ساخته شده و داستان آن درباره یک جوان تهرانی است که در غرب کشور در حال خدمت سربازی است و به دلیل تخلف، از طرف مافوق خود به مأموریتی فرستاده می‌شود که یک زندانی را همراهی کند. به گزارش ایسنا، آندو یکی از اولین فیلم‌هایی است که نوید محمدزاده در آن ایفای نقش کرده و مرضیه خوش‌تراش، توقیف راموز عزیز ویسی دیگر بازیگران آن هستند و گلریز احتیاطی تهیه‌کنندگی آن را برعهده دارد.

که خانواده تئاتر با این بهانه که ساختمان مدنظر دور است، آن را پس دادند و عملاً هدیه‌ای را که شهرداری در آن موقع با دست‌ودلبازی در اختیار ما قرار داد، ناپدید گرفتند و حالا هم که اینگونه شده است. غریب‌پور تصریح کرد: فکر می‌کنم که خیلی‌ها دوست ندارند موزه تئاتر را اندازی شود.

خطر استفاده از ساختمان «مهید» به‌عنوان اداره تئاتر

وی در ادامه سخنان خود با بیان اینکه ساختمان مهید مطلقاً برای استفاده اداره تئاتر مناسب نیست، توضیح داد: اولین آنالیز ما از زمین و ساختمان مدنظر بیانگر این بود که این ساختمان برای استفاده ۲ یا ۳ خانوار طراحی شده، از این رو ساختمان مهید مطلقاً برای استفاده اداره تئاتر طراحی نشده و سازه‌ای برای یک استفاده عمومی نیست و خطرناک است. پیشنهاد ما در آن زمان این بود که صلاح است ساختمان کوبیده و ساخته شود و یکی از دلایل این پیشنهاد ضعف ساختمان است که گزارش ما خوشبختانه وجود دارد. به گزارش مهر، این کارگردان و هنرمند تئاتر در پایان سخنان خود یادآور شد: در جای‌جای ساختمان مهید با یک گروه سازه‌سنانا زدیم و به این نتیجه رسیدیم که حتی ساختمان در این شرایط برای استفاده خانواده‌ها هم مناسب نیست زیرا این ساختمان در دوره‌ای که نظارت شهرداری بر ساخت و سازه‌ها به حداقل رسیده بود، ساخته شده و من می‌گویم که این ساختمان غیر قابل استفاده به عنوان یک مکان عمومی است.